

پیام چهاردهمین کنگره سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران به کارگران و زحمتکشان ایران

شرکت کنندگان در کنگره چهاردهم سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران دروهای گرم خود را به شما کارگران و زحمتکشان آگاه و مبارز و به همه فعالان جنبش کارگری ایران تقدیم داشته و همبستگی خود را با مبارزات آزادیخواهانه و حق طلبانه شما اعلام می دارند.

کارگران و زحمتکشان ایران!

استمرار حاکمیت جمهوری اسلامی، چنانکه عملکرد آن طی چهار سال گذشته به روشنی نشان داده، همراه با تداوم و تشدید تعرضات آن در همه حوزه ها علیه کارگران و زحمتکشان و محکوم کردن خانوارهای آنان به فقر و سیاه روزی افزونتر بوده است. نتایج عملی سیاستها و اقدامات این رژیم، چیزی جز خالی تر کردن سفره خانوارهای زحمتکش و کم درآمد، سلب باقی مانده دستاوردهای مبارزات طولانی طبقه کارگر در زمینه صنفی و اجتماعی، و تحمیل هر چه بیشتر فشار بر دوش آنها نبوده است. در حالی که میلیونها نفر از جوانان و خانوارهای آنان از معضل بیکاری بیسابقه در رنج اند، رژیم با قبضه کردن بخش عمده ای از دارائی ها و امکانات عمومی در دست خود، از تأمین اشتغال، ایجاد کار و ممردرآمد آبرومندانه و یا تأمین بیمه بیکاری، طفره می رود. در شرایطی که حداقل دستمزد کارگران در سطح چند برابر زیر خط فقر تعیین می شود، همان دستمزد نازل شاغلان نیز از طرف کارفرمایان و سرمایه داران بموقع پرداخت نمی شود. مقررات زدائی در عرصه مناسبات کار، یعنی مسخ کردن قانون کار و یا نسخ و بی اثر کردن قوانین تأمین اجتماعی، بواقع حاکم کردن قانون جنگل به قصد چپاول و سودجویی های افزونتر از جانب حکومت و سرمایه داران شریک آنست. در حالی که گرانی سرسام آور هر روز بخش دیگری از حقوق و مستمری اندک بازنشستگان را به یغما می برد، دولت با دست اندازی به منابع سازمان تأمین اجتماعی و صندوق های بازنشستگی، عملاً ورشکستگی هر چه سریعتر این صندوقها و نهایتاً آینده ای تیره و تار برای همه بازنشستگان را رقم می زند.

حکومت اسلامی هیچ راه حلی برای تخفیف بحران اقتصادی شدیدی که عوارض آن چون بیکاری و گرانی و رکود، پیش و بیش از همه، بر گرده کارگران و زحمتکشان سنگینی می کند، ندارد: ادامه اجرای سیاست «تعدیل اقتصادی»، حاصلی جز آنچه تا

کنون بوده، نخواهد داشت، یعنی فقر و محرومیت باز هم بیشتری برای مزد و حقوق بگیران، زحمتکشان وقشربهای متوسط و متقابلاً، سود و ثروتهای هنگفت برای حاکمان و شرکای سرمایه دارشان. هیاهوی «اقتصاد مقاومتی» نیز گذشته از محافظت از منافع اختصاصی بخشی از باندهای حکومتی، اساساً ترفند دیگری برای تحمیل ریاضت اقتصادی به توده هاست. فساد که سرپای رژیم حاکم را فرا گرفته است بخش بزرگی از امکانات کشور را که بایستی صرف پاسخگوئی به نیازهای زندگی انسانی و شایسته مردمان این سرزمین شود، به کام خود فرو می برد. تمرکز و تراکم ثروتهای بی حساب و کتاب در دست گروه هایی معدود، به بهای خانه خرابی و محرومیت بیشتر اکثریت جامعه، یعنی کارگران، زحمتکشان، معلمان، پرستاران، جوانان، بازنشستگان و دیگر قشرهای کم درآمد، نا برابری های طبقاتی، اجتماعی و منطقه ای کم سابقه ای را به وجود آورده است. با آغاز سال جدید، موج سهمگین دیگری از گرانی، همراه با تشدید رکود و بیکاری، و در پی افزایش قیمت نان، آب، برق، گاز و دیگر کالاها و خدمات عمومی از سوی دولت، خانوارهای مزد و حقوق بگیران و تهیدستان را آماج خود ساخته است. تشدید تنشج درمناسبات خارجی، به دنبال تداوم ماجراجوئی ها و قدرت نمائی های منطقه ای رژیم و آینده نامعلوم «برجام» نیز بر وخامت اوضاع افزوده است. علاوه بر تبعیض، نابرابری، فقر و فلاکتی که حاکمیت استبداد دینی بر جامعه ما تحمیل کرده، اکنون خطر جنگ نیز، با همه عواقب دهشتناک آن، نمایان تر گشته است.

هموطنان کارگر و زحمتکش!

با وجود همه سرکوبگری های رژیم حاکم، و به رغم تمامی بگیر و ببندها، حبس و شکنجه ها و همه تمهیدات جهت جلوگیری از برپائی تشکل ها و نهادهای مستقل کارگری و صنفی و اجتماعی، مقاومت و مبارزه شما در دفاع از حقوق خودتان و مقابله با زورگوئی های ارگانهای حکومتی و مدیران و کارفرمایان، هیچ گاه متوقف نشده است. در دوره اخیر، بر تعداد اعتراضات و اعتصابات کارگران و زحمتکشان افزوده شده، مدت وعده شرکت کنندگان در حرکت های اعتراضی نیز بیشتر شده و مطالبات آنها نیز گسترش یافته است. به یمن مقاومت و پیکارهای شجاعانه فعالان کارگری و گسترش حرکتها، امروزه جنبش کارگری ایران فعال ترین جنبشهای اجتماعی جاری است. از اعتصاب یکپارچه و پر شور کارگران «کشت و صنعت نیشکر هفت تپه» گرفته تا تجمعات و اعتراضات رانندگان «شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه»، اعتراضات مکرر کارگران «کارخانه ماشین سازی هپکو»، اعتصابات در صنایع نفت و پتروشیمی، فولاد، مخابرات، برق و ...، حرکت های اعتراضی گوناگون در اقصا نقاط ایران، به وقوع پیوسته است. فرهنگیان نیز در اعتراضات و اجحافات رایج و برای تأمین حقوق عادلانه خویش و پایه ریزی تشکل های صنفی مستقل شان، تلاشها و پیکارهای خود را استمرار بخشیده اند. دهقانان و روستائیان زحمتکشا در برخی مناطق، برای دفاع از حق کار و معیشت شان، اقدام به تجمع و راهپیمائی کرده اند. تجمعات اعتراضی بازنشستگان، اعم از معلمان، کارمندان و کارگران، از جمله حرکت های چشمگیر در ماه های گذشته بوده است. زنان کارگر و فعالان جنبش های اجتماعی، در اعتراض به بیکارسازی و خانه نشین کردن زنان شاغل و مطالبه اشتغال و حقوق برابر، مقاومت هایی را سازماندهی کرده اند.

کولبران، زحمتکشان و پیشه وران شهر بانه، از 25 فروردین در یک اعتصاب سراسری به سر می برند. رژیم حاکم با بستن مرزها و ممنوعیت مبادلات مرزی، هزاران نفر از زحمتکشان این شهر و دیگر شهرهای مرزی را از زیستمایه شان محروم کرده است. این نیز نمونه بارزی از تعرضات ضد مردمی رژیم است که بدون آنکه فرصتهای اشتغال مولد و کسب درآمد برای جوانان و جویندگان کار را فراهم آورد، حداقل امکانات کار و گذران زندگی را هم از آنان سلب می کند که این مسئله، در بانه و سایر شهرها و روستاهای کردستان نیز با تبعیض و ستم ملی سالیان طولانی عجین گشته است.

خیزش جوانان، بیکاران، تهیدستان و دیگر لایه های محروم جامعه، در دی ماه گذشته، که 80 شهر کوچک و بزرگ کشور را در بر گرفت، نشانه بارزی از همگرایی و اشتراک مطالبات اکثریت توده های مردم بود. مبارزه برای «نان» و علیه بیکاری و محرومیت و بی آیندگی، مبارزه برای «آزادی» و «دموکراسی» و علیه استبداد، در این خیزش نیز پیوند خود را کاملاً آشکار ساختند. هرچند که این جنبش گسترده مردم، به واسطه سرکوبگری های وحشیانه رژیم، در این برهه متوقف شد، ولی ادامه حرکت های حق طلبانه کارگران، زحمتکشان و سایر قشرها در ماه های اخیر، گویای آنست که این جنبش، در آینده ای نه چندان دور، سر بر خواهد آورد.

کارگران و زحمتکشان ایران!

تنها راه رهائی شما از ستم و سرکوب و سانسور و استبداد مذهبی حاکم، و برای ایجاد جامعه ای آزاد و آباد و عادلانه، مبارزات متحدانه خود شما و در پیوند با مبارزات آزادیخواهانه و عدالت طلبانه دیگر گروه ها و قشرهای مردم است. حکومت اسلامی نه می خواهد و نه می تواند گامی در راستای بهبود وضعیت کار و معیشت کارگران و زحمتکشان ایران بردارد. با برچیده شدن بساط تمامیت این رژیم است که راه برای تأمین خواستههای برحق و عادلانه اکثریت توده های مردم گشوده می شود. لکن استمرار و گسترش مبارزات جمعی و سازمانیافته کارگران و زحمتکشان، و پیوند آن با جنبشهای اجتماعی جوانان، زنان، فعالان حقوق ملیتها و تلاشگران حفاظت از محیط زیست است که می تواند توازن قوا را به نفع مردم دگرگون کرده و استقرار نظام جمهوری دموکراتیک لائیک را میسر کند. تلاش برای سازمانیابی مستقل صنفی، مدنی، اجتماعی کارگران و زحمتکشان، در این میان، حائز اهمیت اساسی است.

شرکت کنندگان در کنگره خود را در این راه، همراه شما و در کنار شما می دانند. ما از مطالبات انسانی، عادلانه و برحق شما دفاع و از مبارزات پیگیر شما برای بهبود شرایط کار و زندگی تان و توانمند تر شدن شما برای اعمال اراده تان که رژیم را ناگزیر به عقب نشینی می نمایند، حمایت می کنیم. ما بر این باوریم که با رفع مهمترین مانع تحول دموکراتیک ایران، یعنی جمهوری اسلامی، مسیر مبارزه برای استقرار دموکراسی، عدالت اجتماعی و سوسیالیسم هموار می گردد. ما به سهم خود در این راه می کوشیم و دست همه کسانی را که در این راه مبارزه می کنند، می فشاریم.

از طرف شرکت کنندگان در چهاردهمین کنگره

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

سوم خردادماه 1397